

Notre réflexion permet donc d'éclairer sous un jour nouveau la citation de Jurgensson sur le montage. En guise de conclusion, on résumera notre propos. Nous nous sommes intéressés tout d'abord à l'idéologie du montage de Bazin chez qui le système moral est très marqué mais très peumis en perspective. Selon lui, un film n'est «bon» (dans le sens moral du terme) que lorsqu'il présente des événements en effaçant le point de vue du cinéaste, pour nous offrir une expérience plus proche de la réalité. Le montage est interdit car il est manipulation en aucun cas assimilable à une réalité, et donc mensonge. Bazin ne tient pas compte du fait que tout film est orienté idéologiquement, au niveau du récit filmique (le méga-narrateur peut choisir de s'effacer il n'en reste pas moins présent et indispensable) comme du montage.

Díky těmto úvahám můžeme nahlížet na Jurgenssonova slova o střihu v úplně novém světle. Na závěr se pokusíme o shrnutí toho, co zde bylo napsáno. Nejprve jsme se zaměřili na ideologii střihu, tak, jak ji vykládá Bazin, podle kterého je systém hodnot výrazný, ale velmi málo je uváděn do souvislostí. Film je podle něj “dobrý” pouze v případě, že jeho děj není poznamenán optikou filmaře, a nabízí nám tak zážitek, který se přibližuje skutečnosti. Střih je zakázán, protože ztělesňuje manipulaci, a tu nelze skloubit se skutečností. Střih není pravdivý. Bazin nebere v potaz, že jsou ideologií ovlivněny všechny filmy, jak na úrovni filmového příběhu (mega-vypravěč může ustoupit do pozadí, pokud chce, stále je však pro děj nezbytný a je v něm přítomen), tak na úrovni střihu.

Par conséquent il ne peut donc pas imaginer que les plans-séquence, si ils ne visent pas le même but idéologique, n'en sont pas moins encadrés dans une certaine norme et contexte social. Au contraire, pour Eisenstein, si la réalité est le matériel de base du film c'est en la transformant par le montage qu'il obtient une signification supérieure relative à la sphère des idées. Le fragment n'a pas de sens a priori, c'est de la collusion des éléments qui le constituent que naîtra le sens. Le problème ici c'est que le montage n'est pas l'apanage d'une idéologie plutôt que d'une autre et que lier la vérité du film aux théories du matérialisme dialectique mène droit dans une impasse.

Proto nedokáže pochopit, že i dlouhé záběry, přestože nemají jasný ideologický cíl, jsou ukotvené v určité normě a sociálním kontextu. Eisenštajn na druhou stranu tvrdí, že realita, jakožto stavební materiál filmu, musí být střihem předělána. Jen tak získá větší význam než svět idejí. Jedna část - fragment - nemá předem daný smysl. Ten vzniká až v momentě, kdy se spolu jednotlivé části spiklenecky spojí. Problém tkví v tom, že střih není výsadou té či oné ideologie a že hledání spojitosti mezi pravdivostí filmu a teorií dialektického materialismu je pouze slepou uličku.

Vaclav Hruza

skoro výborně, až na to, co je v poznámkách
samostatně formulujete, text je velmi dobře srozumitelný